

Ramazan etiner

- Őirler -

Yayın Tarihi:

12.01.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağustos Başlangıçtır

Gün, geceden farksız,
soğuk, baskın bütüne.
Üşüyorum,
oysa iki kişilik bir mevsimdi kış!

Bilinmelidir ki
aşık olmak özleмиyle
aşık olamamışlık pişmanlığı,
şarar, içmediğın sigara dumanınca her anın.
Öyle işler ki içerine..!

Ya yazmak?
Ya yazası yoksa?
Neden, bunca düğüm düğümdür, hissettiğim?
Hele kapanan, sünger çekilen...
Kızanlar, küsenler, belirsizler...

Ağlamadır, gülmenin olmazı,
ilhamdır sebebim,
susası yok'um.

Duy, ey ilhamım!
Anımda iken aşk olmanın,
bir ya da ikiden bir ihtimal,
yakınım, çok yakın,
ki Ağustos şahit,
bu ay, hep başı oldu aşkların.

Ve ey saki!
Yâr yakın; yâr ırak,
ben düşkün,
sevmek güzeldir.
Kapıl rüzgârına aşkın,
yol ol; yoldan çık.
En büyük inanan ol,
sana inanmayana küfür ol,
Sev ey saki..!

(Ağustos 14/Sêwreg)
#Azadiice

Ramazan Çetiner

Asi

ABC'nin tanımsızlığında,
XQW'ce bir his..
Bir yolu var -sizliğin.

Kemirilmiş bir sayfa,
sarımsı.
Kriptolar,
beceriksizliğim..

İstekli oluş ve,
Bir o kadar uzak..

Ey filan cadde ve sokakları!
Bazen yakarış olurum,
un ufak..
Yahut asi olurum,
Sana ve asıl O'na!

Duyma ey bê zan,
Yalnız şahid ol reddîme."

(22 Mayıs 2014/Siwêreg)
Azadiice

Ramazan Çetiner

Aşk

Acaba! yo'ğuyla buuz eden yakan,
Şahidim halefim, bir his var mıdır?
Ki öyle ağır, öyle uçuk, öyle hayali..

Ramazan Çetiner

Ate Aşk

Ezber bozan varlığın,
Ate-aşkıma delil-i açık sevgilim..

Ramazan Çetiner

Ayrılık

Ölüm misali,
Sessizce gelir ayrılık,
ve yaslanırım hülyalara,
dayanırım kaybolmak pahasına..

Ramazan Çetiner

Bağışlıyorum Sevmelerimi

Sonu geldi bütün sevmelerin,
Kırıldı heyecanım,
Törpülendim..

Kışın baskısına esir olmuşum,
Eşlik etmiş yârenler,
Eziyorlar beni,
Susuyorum..

Artık sevmeyeceğim,
Şu yalnızlığımla, dağılıcağım,
O sokak, bu sokak,
Bölünüp dallanacağım çılgın sükunlarda..

Artık toplanacağım varlığımla,
Taş kesileceğim önce.
Sonra dışlanacağım..
Ve kaçacağım...
Köyleri geçip kasabalarda duracağım.
Tanış olmadan,
Tekrar yol alacağım rûhîyeme..

Evet, uzak durun benden,
Alın benden nergis yaşayanları..

(12.03.2014/Gevendirîs-Siwêreg)

Ramazan Çetiner

Bahane

Uzak bir istisnayım,
Bahanedir bir herhangi
Olur ansızın imkan
Dökülür olancaya
Olabilðiince...
Bazen üşürüm
Ardınca yorumlarım yoksunluğa
Çaresiz siz siz...
Bazen akmak,
Azizane akmak isterim
Ki duyarım suyu
Su olmayı..
Nedendir susarım
Bir rüzgarda iki damla misali...
(8.Ekim.2013/Siverek)

Ramazan Çetiner

Başka Özneler

Olmasam ben,
Oldukça o, başka özneler.

"O, benimdir." dediklerimin özneleri,
Çomak oldular hep,
Özne olacakken ben..

İşgal edildi her nesne,
Kirlendi körpe sevdalar..
Ey, ötesinde yellerin peşkeş çektiği,
Bu şehir ve sokakları!
Siz de yataklık ettiniz,
Başka özneler,
Katlederken düşlerimi..

Ne vakit var kılındıysa bir umut,
Veya umutçuk,
Yahut Eyyüp'ten kurtçuk,
Hep birileri oldu ben yerinde..

Çırpıların tüttüğü bir vakit,
Birikmiş olmazlığına rağmen,
Yârden bir avuç su istedim.
Bir ses yahut icad,
Böyle karanlık bir gecede,
Olmaz, dedi.
Ne sen ne de yazdıkların..
Sustum, duvarların hırpaladığı o vakit..
Kimse duymadı feryadımı,
Hemde hiç kimse..
Yalnızca yağmur yağdı,
Yıkarcasına bedenimi..

(26 Nisan 2014/Siwêreg)
Azadiice

Ramazan Çetiner

Biliyorum

Divit bilir,
yazıp yazıp sildiğimi,
okka da bilir..

Ve bir is siner sayfama,
biliyorum;
temyiz imkansız,
vu slatsa pembe bir hayal..

Biliyorum,
bölük parçadır yazdıklarım;
kıymetsiz, ben gibidir,
sessiz yazıyorum sebepten..

Bilir misin?
çöller bir araçtı Kays'a,
dağlarda Ferhat'a,
amaç olamadı yaşananlar..

Ve sen söğüt,
boynun bükme!
Bilirim,
rolün vardı oynadın,
hemde en alasından..

Sende ürkme ceylan'ım,
Xecê'ye sermem gözlerin,
Bilirim,
Xecê'de gitti,
lal kaldım.
Ve bülbül misali,
küstüm gûle,
küstüm Dîyarbekîr'e..

Ramazan Çetiner

Bir Kadın

Karanlık bir arka plandayım,
sükunetime eşlik ediyor;
yorgun bir ilkbahar.
rüzgar bir kadın esiyor,
ayrılıklar bir kadın ağlıyor,
ve meçhule gidiyor;
yağmurla gelen bir kadın..

Ve eksilen oluyorum yarınlara..

Ramazan Çetiner

Bir Sen

bir sen vardın, ey sevgili,
bir sen kalmıştın ıssız.
Ve an itibariyle,
kavuştun sende tozlu raflara..

Ramazan Çetiner

Birlikteliğimiz

-miş'lı meğul birlikteliğimiz vardı bizim,
zamanın uzatmalarında;
ne duyan olurdu bizi; ne gören,
biz bize başlar, biz bize biterdik;
Güneşin o tez yükseldiđi sabahlara..

Ramazan Çetiner

Canım Seni İstemiş

Aşk olası gelir böyle sahipsiz bir gecede..
Dalıp giderim yahut uğraş.
Lakin kurtuluş değil hiçbir çaba,
şu yalnızlıktan..

Günahın boynuma,
varlığın varıma dolansın
ki,
katmer katmer derman olup,
tenime can olmuşsun..
Velhasıl,
Canım seni istemiş;
susamışçasına kurakta..

Hep izin aramış,
yokluğundan sakınmış,
saklanmışım.
Ne hekim oğulları ne hatun kızları,
olamamışlar derdime şifa.
Senden gayri ne yâr olmuşum ne var..
Velhasıl,
Canım seni istemiş;
Kesinkes, inadına..

Artık birlikte olmak zamanımız,
Ve ölesiye özlem duyarım sana.
Açılmak ister, kavuşmak isterim.
Sir gibi birlikteliğimiz,
incenmeden upuzun aşk yolunda..
Velhasıl,
Canım seni istemiş;
Sımsıkı, kördüğüm..

Farkındayım, beklediğini;
Seni beklediğim gibi..
Olsun, bekleşelim..
Velhasıl,
Canım seni istemiş;
Varımız tükenene dek..

(2 Ağustos 2014/Gözelek-Siwêreg)
#Azadiice

Ramazan Çetiner

Çocuktum Annem

Bir çocuk,
ve bir tane daha.
Dün de,
beş gün önce de.
Düğüm düğümdür,
çocuk ve ölü...
derken dil/gönül.
Çocuk, çocuklarımız,
gülsün ölmesin!

Gün halaydan,
durmak değil, coşmaktan.
Kır, dök.. çocuk!
yalnız, ölmek haram olsun bugün,
ve sonra..
dün gibi,
kurbanlar kabulmüş gibi.

Hayallerine tutunup,
dolanırken desenlerinde halının,
dost oldu çocuk,
yıkarken sınırları..
Düşman değildi annem!
çocuktum,
kapıldım rüzgâra..

Bu rüzgâr bizimdi,
sınırlar, kurallar, kem kümler uzak.
Bizimdi annem,
ölümün uğramadığı..

Uymadık, toza çamura
bulandık bulanabildiğimizce.
Annem, ellerinde kirim tozum,
bırak beni bırakabildiğince..

(Çile 15/Siwêreg)
#Azadiice

Ramazan Çetiner

Çûn

Qe hebûn yan jî nebûn,
Ne hewceyê, vê grî bûna dilê min.
Ëz nivîswanek bi cirm û xem,
Ë wisa biçe jîyan û niwîsê min.

Gava xwe bi xwe dimînim,
tû dikev bîra min.
Kemanîya bêhna te,
dibe şevreşî û bê...

Jinê jîyana min,
ewil Gûlê hat,
gûlak ne nas bu.
Dûra Rihê hat,
helbesta nivîsim,
wê jina(yâr) ne nas xebat da..
Çûn, herd çû.

Na'hêlin ez bistînim,
bistînim evîna cudahî..
Eman dike fikr,
fikir nikan bi dil.
Dil diçe irem,
irema xerab xuya,
bi kêmasîya te..

Dîn û îman,
Ey her alî,
Ey Xuda!
Nebûn û tenêbûn û newarî,
Xerab xistim vê şeva tarî..
Ëdî qedyam bi şewata xwestinî,
Ez ar bûm, ardû bûm..

Wa dîsa bû bîrhat,
hat bi cirm û şewat dilê min.
Zane û nezan,
êrd û êzman,
evîn û neyâr..
kom bin cîhek bilind,
temaşê kin vê hawara min..

(20.11.14/Siwêreg)
#Azadiice

Ramazan Çetiner

Ez Û Tû

Dijim ez ber derî yê te.
Dipê m ez çê xerab.
Car jî nizamim,
kû tû yê çî wext werî,
yan jî ney.
Dilê min bi şewat,
Wek Ayib im,
derbazî dikim bi sebr.

Were ba min.
Bi be gûl a min..
Rabe şa yê,
Rûne nav qismet ê min.

Gûl û rêhan a min.
Çerx û felek a min.
Dewr û desmal a min..

Ez rêwî yek,
Ez xirabe yek,
Ez feqî yek..

Tû jîyan a nivîs a min.
Tû evîn a dil ê min.
Tû ser xwe bûna siba min..

Bê xwarin çel roj,
Bê av sê roj,
Diçe erê na..

Bê te Gulbihar a min,
Bê te Gûlê ya min,
Bê te Filîz a min..

Naçe roj,
Naçe sal,
Naçe zivistan, şev, tine bûn..

Ne tenê me vê jîyan ê,
Bi min ra ye kûl û derd..

Bi hêz û hebûn a xwe na xwazim,
Ne bûn û tine bûna te..

Were bibe bûka mala min,
Were bibe hunikî a kela min,
Were bibe sebeb a helbesta min..

Were,
Em,
Tev bi meş,
Tev bi girî,

Tev bi ken,
Tev rê kevin..

Were,
Bibe,
Heval ê min,
Çîrok a min,
Pîrsî a min,
Johem a min,
Irem a min.

Ez bilbil ek bê xwedî,
Ez helbestwan ek bê jîyan,
Ez zane yek bê fehm.

Kûr,
Ker,
Lal..

Ez tar û mar im.
Tû bi zan bi;
Çê bûn a min dest ê te.

(12 Sibat 2014/Siwêreg)

Ramazan Çetiner

Gecelerce Damlayan

Bitmiş yazılası, yaşanılası sevda.
Çok uzak bir ihtimal,
bir daha, yeni, yeniden başlangıç.
Değil, ilk heyecan değil!
Yitirmiş coşkusunu sevmelerim.

Haz ibresinden kurulu an,
çöküşündeyim bakir rüyanın.
Her bedende haz!
Ne leylde beklenen geldi,
Ne de leyla'ların beklediği..

güzele gazel, gazele güzel gerekti.
Aksi, hep oldu benim gazellerim,
güzelsizliğim ispat edercesine..

Koklandıkça her gül,
daha da soldu seven;
oysa hep vardı su.

Kalem dokundukça yaprağa,
özlemleri çoğaldı yazanın,
ve temsilden ağladı.

Evet,
sevmek gerek,
hemde anadan doğmuşçasına, üryan,
ve coşkun..

(Çile 15/Sêwreg)
#Azadiice

Ramazan Çetiner

Git

Tükendi özlemin birikintisi,
Artık her yerden bitiyor mutluluk,
Azatsın;
Haydi, git gideceğine..

Ramazan Çetiner

Gitme

Karanlık basıyor her yanı,
Yol yakın göçmene,
Ayrılık çanları duyuluyor..

Farkında mısın?
Artık sokak lambaları gülmüyor.
Ve duyuyor musun kazma kürek seslerini?
Leyla mı ölüyor?
Mecnun mu gömülüyor?
Bilemiyorum..

Ve gidişin, kurutacak kardelenlerimi,
İstemiyorum, ne olur gitme..
(9 Mayıs 2012 Agirî)

Ramazan Çetiner

Gûlê

Bıraktın savruk bir fırtınada;
Kayıp düştüğün gözlerimi.
Devrildim Gûlê,
Balçık doldu her yanımdı.
Ardınca güller filizlendi varlığımdan,
Ve dallanmışım bir bahar sabahı,
Yürüdüm:
Köklerim, yazgım ve yarınlarımı.
Vardım beklenenler rıhtımına,
Oysaki sen, meçhule gittin, dönmeksizinı.
Ve gittin gideli,
Soldu güzelliklerim,
Bitti devri Azadiiceı.
(11.Mayıs.2012 Agirî)

Ramazan Çetiner

Gül

Mevsimlerden sonbahar,
Adem üzgün, Havva pişman,
Çünkü;
Gül sevilmecek bir daha..

Ramazan Çetiner

Harf İdim Cümle Oldum

Kalemin ince ucunda bir varoluş çabası,
Katip, ehli kitap:
bilen, uyan, yazan...
Bizse varoluş/kopuş mücadelesinde,
Farklıyız:
kimimiz ünlü, kimimiz ünsüz
kimimiz kalın, kimimiz ince
kimimiz yok, kimimiz olmak çabasında..

Mürekkep kesin,
Kalem keskin.
Güzergah belli,
Satırın sonu kayboluş...
Varılmaya teşebbüs,
Suç, suçlu, yok gereken..
Ama biz hayatın yelpazesine asi,
Mayamız kurumasin, öyleyiz.
Ve koyun aklıyla çobana,
Motor bedeniyle sürene...
asiyiz, kabullenmeyeceğiz!

İmkan kısıtlı ve biz tecrübesiz,
Hayatsa yöneten, oturmuş.
Karınca hızında ilerleme,
Dönen var, pes eden; ettirilen.
Ama bu varoluş mücadelesinde, elbet var olacağız!

Neslim 3 bin yıldır sesli sessiz aradı,
Harf harf, hece hece..
Sözcükler türetildi.
Ve artık cümle olmak zamanımız!

(20 Eylül 2014/Siwêreg)
#Azadiice

Ramazan Çetiner

Her

Her ayna,
Her melodi,
Her ten,
Her tat,
Her ferahlık,
Senden bir nişan..

Her bekleyen,
Her ağlayan,
Her gülen,
Her soran,
Her haykıran,
Senden bir nişan..

Her yorgunluk,
Her kırgınlık,
Her yolculuk,
Her ayrılık,
Her hıçkırık,
Senden bir nişan..

İz'ler her yanımda,
Sarılmış sarmalanmışım..
Bir yap-boz sahnesiyim.
Bam telim kopuk,
Kalemim ağlamaktan kurumuş..
Kördüğümüm bir kapı..
Beni alır mısın yüreğine? ?

(02.02.2014/Siwêreg)

Ramazan Çetiner

Iddiam Sen

Gün özlem günü.
Sevmek, al;
kavuşmak mavi bir hayal.
Yazıyor olmaksızın bir yudum teselli.

Uzaksın bana,
ki ben olman, benden ço'ok öte..
sen bitmemiş türküm,
ya da oluk, ince sızı'm,
bazen ilham, bazen teselli'm,
Yâr'dan çok, iddiam'sın;
ey şiirden doğmam!

Sevmek, sevmek;
dilencinin ummaz xeyâlî..

Ramazan Çetiner

Kabûlüm

Eyyûbîyetimle son demlerim,
Gece şifa servisinden yoksun,
Hayallerim bölük pörçük,
Duamsın yâr, kabûl mûsun..?

Suretler, daimler sen olsan derim,
Dizginlesen derim, şu avare yanıımı,
Çekip çevirsen; yaşatsan derim,
Yaşadığımca kabûlüm yâr..

Ki görüyorsun yâr;
Cümle cümle hasretin sızıyorum..

Ve gelsen; kabûl olmuşçasına,
Gelsen ve yağsan çatlamış dudaklarıma..
(21 Nisan 2013/Agirî)

Ramazan Çetiner

Kimsin?

"Bir tanış,
Varış,
Karış,
Karış karış.."

(19.Kasım.2013/Siverek)

Ramazan etiner

Lê Tû

Hemû mîrow bu xwedîyê zan,
Kes ne bu wek min bê zan.
Bê fehmê dilê kur,
Naçe li min dur.
Kûda bi-qevtînim..?
Kûda bi-rewim..?
Di-bêm, ey tûnebuna yâr,
Di-bêm, ez bum, ê ne yâr..?
Mîrow ne be şaş ne be dûjmin,
Ka'k yâr bu gûl û desmala ewîn?
Min go, tû ne xwedîyê qisse,
Ne ber-hêla ewînê...
Tû wek qijik, dema tarî,
kolana hêrdu çê'wê min...

(15.06.2013-Agirî)

Ramazan Çetiner

Maceraşık

Bir limandır aşık, sığınır gelen.
Bencildir aşık, bencilleşir konan,
Ve ben türer, benistan olur..
Enleri köhner aşkın,
Kum tükenir,
Mesken daralır,
Sonbahardır artık.
Ve hüznün kokar gider ayak,
Ve gelen, gider bir engelde..

Ramazan Çetiner

Maviden Umuda

Başkınlar,
Dağlardan şehirlere,
Caddelerden sokaklara,
Kaldırım taşlarına..

Gökyüzü diliyorum,
Mavinin tonlarında,
Sahilinden kör noktasına..

Son demlerim,
Kaçak hükmünde,
Hak tadında...

Mağdur bir akşam üzeri.
Filiz uykuda,
Toprak gebe,
Yağmur yağıyor bu şehre..
Islanıyorum iliklerime kadar.
Ilık bir esin,
Mutluyum bu gece..

Yeniden doğmak istiyorum,
Yağmurlarla bu gece..

(31.12.2013/Sêwreg)

Ramazan Çetiner

Mutluluk

Ey vicdanım ilk harikası!
satırlar sayısınca;
yaklaşırım uzak varlığına..

Ardınca gün ağarır,
ve benliğimde hissedilir,
bütün çıplaklığıyla sensizlik..

Ve çay molası,
avuntu misali..
Ve gelir leyleklerin rüzgarında,
tokmak sesleri..

Çanlar çalar bir yan,
camilere, dostça ufacık bir merhaba..

Ve biz istisna,
kavuşur kuşluk vakti her bütün.
Bir ben uzak kalırım;
canım cananım güle...
(27 Nisan 2012 Ağırî)

Ramazan Çetiner

Neden Bu İmkansız

Bir bilsen nasıl özlem duyarım..
Özne, belirsiz.
Özne, zamir..
Bir ben bilirim,
Nasıl şaşır kaldığımı..
İmkan, olmazlardan taraf.

Cümle, şahidim..!
Ben bunca yakın olmadım sana.
Hep aradım,
Sabreyledim.
Bunca yakın olmuş iken,
Neden bu imkansız?

Neden bize ait bir an bir yol...
İnşa etmek varken birlikteliği,
Bizi,
Bizden mutluluğu,
Yarını...

Duyar mısın beni?
Farkında mısın?
Ya da bekler misin?
Ben bilmem yol, iz, şehir..
Tanımam alışagelen..

Şunu iyi bilirim!
Ben, seni yâr biliyor, bileceğim.
Bir seninle mutl'olurum,
Gecelere,
Sabahlara..

Layık ol libasına,
Bürün ilhamıma.
İsyan et olmaza -ben gibi-
İste benden gizil aşk..
Benden öte, ötede yaşa,
Aşkı.
Zelil et beni.

Sonra,
Yağmur mu? Islanalım.
Ve,
Bana yaslan
Beni oku,
Beni anla, yaşa
Beni, bana yaşat.
İlham ol daim.
Daima ilhamım ol.

(17 Ağustos 2014/Siwêreg)
#Azadiice

Ramazan etiner

O Güne

Rüzgarım ol!
Çöz düğümlerimi,
Ve savur beni doğduğum güne..

Ramazan Çetiner

Olacak

Akşam üzeridir vakit,
efsunludur görünen,
-siz'likten biliyorum;
oldu olacak birşeyler..

Ramazan Çetiner

Pirsî Yek

Varlığınla var olmuşsa bu gönül,
Kattiyse bir hakikat olduğun,
Ve yokluğun yoksa lügatlerde,
Nerdesin ey dîlber? ?

(21 Şubat 2012 Agirî)

Ramazan Çetiner

Ramazan

Tövbe edip sayfa açtık sabahına günün,
Akşam uzak değil..

Vakit seher yahut üstünde ikindinin,
Her hasılda,
Bir sulak Ramazan imsakiyesi.
"Susadım." der biri.
"Kaç, kaldı" der öteki.
Dua olur tanesi tanesine tesbih,
Merhamet dilenir..

Dakikalar ilerliyor,
Iftara son bir kaç
-Artık cennet kokusunun zirvede olduğu-
saniyeler.
Fahiş ruhum bitkin,
Ezelden eksik ve ham kalışım,
Ebede umud,
Kaybolmasın var olsun..

Yâr ile kavuşmak anı,
Son diye bir fısıltı
-herkes duydu-
Ve gümbürtü..

Dedim ya Ramazan,
-köpeğin gözleri üzerimde-
Inanmak en güzel Olana,
Ait hissetmek,
-Şirk değil-
Yaratılıandan yaratan olmaya,
Leyla'nın eksik olduğu,
Bu sofraya ve satırlarında..

(29 Haziran 2014/Gözelek)

Ramazan Çetiner

Rihê

Gül düştü bir an,
Durdu el, alem sustu.

Bir Ahu idi yer arayan,
Sığınacaktı..

Asırlar serpilmişti aramıza,
Ona biçilmişim,
Biliyorum..

Güneş bizden uzaklarda,
Çok uzaklarda bir yerde..

Yıllardan aylara, günlerden bana.
Benden satırlarıma bir damla oluyorsun..

Bu beden dar,
Ah û vah eder gönül..
Nere dönsem nere baksam o,
Rihê görür gözüm,
Rihê duyar,
Rihê olur ilhamım..

Rihê nerden aldıysa soluk,
Gül de Gülistan da orda bitti..

Güller, Rihê oldu.
Güller, Rihê koktu.

Uçtum o gülistandan,
Rihê'den öteye,
Rihê'den kaçarcasına..

Kondum bir dala,
Rihê açmıştı dallar..

Susadım,
Indim vahaya..
Rihê akıyordu gözeden..

Koptu kanadım,
Düştüm yola.
Vardım gurbet ellere..
Yol sordum birine,
Rihê verdi cevap..

Her yanımla Rihê,
Her anımla Rihê,
Her düşümlerimle Rihê..

Benden, bana bir nişansın,
Ben biliyorum,

Sende bil ey Rihê..

(08.03.2014/Siwêreg)

Ramazan Çetiner

Saklı Bahçenin Nadide Gülü

Ey çariçem!
Can ver bana,
ki canım ol, ki cananım ol..

Ey saklı bahçenin nadide gülü!
misafirin eyle bu rind'i,
ki bir lokma sen yesin,
ki bir damla sen içsin..

Ey dağların sevgi çiçeği!
hasta düştüm sensizliğe,
ve öldüm..
Ve ey sevgili!
yalnız beni göm hatıralarına,
açıkta kalmasın bedenim.
Şayet değerse tenime güneş;
bir sen daha çıkar kalbimden,
ve bir ben daha ölür..

Ramazan Çetiner

Serhedi Aşk

Muratta dođarım ben,
bir vesile Fırat'a karışırım,
ki bir ihtimaldir ey Dıje,
senle karşılaşır;
sana sevdalanırım,
o günü Basra'ya dek..

Ramazan Çetiner

Soğuk

Yağmurlar,
Ve yoksunluğum,
Soğuk.
Ve bu şehir ıssız,
Ki bilmezsin;
Nasıl üşüdüğümü..

(29.Kasım.2013/Siverek)

Ramazan Çetiner

Son Sarı Bahar

Geçti aşık olmak demleri,
Yoksun geceler ve leyliler..
Sokaklar, evet sokaklar;
Şu aşk kokan,
Hani, yellerin cirit oynadığı,
Suskunların büklüm büklüm aktığı,
Yüreğim oluverdiği mekanlar...
Yürüyorum,
Varlığımda vücut bulan ilham izin de,
Ne bekleyenim var,
Ne de acelem.
Hasret ile yol oluyor yapraklar..
Yapraklar;
Hani sarı, kızıl ve yeşilimsi,
Yeşil demiyorum, diyemiyorum!
Değil çünkü.
Ödün almış sanki:
Borçlu, mağrur ve kabullenen.
Kabullenir rengini,
Asi değil.
Bilhassa ima eden,
Ben gibi...
Aşk kokuyor sokaklar;
Sarı, kızıl ve yeşilimsi...
Bunlar benim sokaklarımdır.
Yirmisinde bir kız gibi:
Deli, dolu ve yangın yeridir.
Aşk kokar, yâr kokar, sevda kokar.
(17.Ekim.2013/Siverek)

Ramazan Çetiner

Söyle

Gecenin dinginliğine paralel,
hasret biriktiriyor suskunluğum..
Tiz bir çığlık,
yırtarcasına karanlığı
savurur yığın yığılmış efkarımı.
Ve yoksunlaşıyorum yâr,
layık mıyım söyle?

Ramazan Çetiner

Tû Diçî

Bi deng û bang,
wek mîna sitêrka,
te cî girtibu naw dilê min..

Şewê kî tarî,
çuyina te dibîsim,
wext kê mî dibe ji can,
qîrîna dila nîzik,
barkirina kewokan ber çawa..
U tû diçî gûla min,
u di guherî hêsrên dilê min..

Ramazan Çetiner

Var Olması Muhtemel

Havva'm sende gizli,
Mecnun'um sende kayıp.
Pervinlerden pinhanım,
Faal'ı açılmaz yıldızımın.
Göz yaşına düşer;
dolunayın dokunduğu mahremim,
Güneş çaresizdir..

Ve ey var olması muhtemel!
hissediyor musun?
kayıp vermiş bahar akşamını.
duyuyor musun?
bizi haykırıyor gecenin ardı.
Haydi mekanı ol kalbimin..

Ramazan Çetiner

Veda

Hasret kokuyor sema,
Kanat çırpamıyor Eros,
ve birer birer yıkılıyor;
Aşka dair hatıralarım..

Kıyametin yakın,
Ansızın bir zelzele,
ve birer birer devriliyor;
Tarihten muaf düşlerim...

Ramazan Çetiner

Yalnızlığım

Ve yalnızlığım;
kokusu tüter,
demlenmiřçesine..

Ramazan Çetiner